

הסניגורים הירושלמיים של נאשמי המחחרת היהודית עומדים לטעון שבית המישפט אינו מוסמך לדון בנסינות הפיגוע בהר הבית השפן של הסניגורים

אמינים טיטורליים ריים, כדי לעסוק בעניינים העדינים של המקומות הקדושים, ולכן החליטו להפקיע מידתם נושא זה.

סיפון 2 לדבריהם המלך קבע, כי כל עניין א סכסוך, הנוגע למקומות הקדושים, לא יידון לפני משרד המישפט. עניינים חשבים אלה יוכרעו בידי ועדה מיוחדת, שתמנה בידי בעל המנדט.

כדי להבטיח כי לא יעסקו ודאיה, קבע סיפון 3 של אותו דבר המלך, כי במקרה שלא ברור אם עניין מסוים נוגע בגורר העניינים המנויים בסעיף 2 או לא, יכריע בכך הציב העליון. הציב העליון כבר איננו קיים.

בוטל מכללא עם הקמת המדינה. חמשת השופטים שדנו בפסקהדין, חוגים לאומיים נגד שריהמישטרה, משנת 1969, לא הגיעו לאחידות ריעות בנקודה זו, וכל אחד מהם פסק אחרת. על כן ילקחו בוודאי הסניגורים את הקטעים שהם להם מתוך מאמץ רפי פסקהדין, להחיל אותם על ביתהדיאיהם.

כאשר קהילת הבריטים את המנדט על פלשתינה, נדרשו עלידי חברהלאומית לשמור היטב על המקומות הקדושים לכל הדתות. לשם כך חוקק המלך הבריטי במועצתו את דבריהחקיקה הזו. האנגלים חששו שמא בתהדימישפט המקומיים לא יחזו

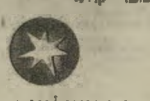
נסתר, טיעון מישפטי עתיק ונשכה. הם העלו מתהום הנשיה את דבריהמלך במועצתו משנת 1924, אשר על פיו איך לבתהדימישפט בישראל סמכות לרון בעניינים העוסקים במקומות הקדושים. אילכך, יטענו הסניגורים, איך ביתהמישפט יכול לדון בעצמות רבוגעות לפיצוץ כשרהסלע, שבחן נאשמים חלק מאנשי המחחרת. על עבירה זו נידון סלאי לחמש שנות מאסר.

דבריהמלך במועצתו להמקומות הקדושים) משנת 1924, נדון במדינת ישראל פעמיים בלבד. ומפסקיהדין הללו לא ברור אם הוא עדיין תקף במדינת ישראל, או שמא

גוריהדין של 10 שנות מאסר, שהוטל על גלעד פלאי, והפך את הקערה על פיה. המאגיים החלו נוטים, לפתע, לעבר האסכולה הירושלמית, הדוגלת בהליכה וזירה ובטוחה, ללא עיסקות טיעון המקומות. עורכיהדין ון אבר יצחק ויעקב רבין מייצגים ויטב את האסכולה הירושלמית, האיטית, היסר רית והמפתיעה בטענות מישפטיות מכריקות.

בחזרה למנדט

הירושלמים כבר רמזו בישיבות האחרונות כי כאמתחתם יש שפן

מיהו עורך הדין הערבי, שנוכחותו גרמה למהומה באולם המישפט של נאשמי אירגון הטרור

שראשיהעיריות עומדים לשלוח למישפט משקיף מטעמם, כך שבני המישפחות ידעו שיהיה שם מישוה. יש לי טענות מאוד קשות נגד עורכיהדין, שאת רובם אני מכיר. ההתפרצות הראשונה היתה מן הנאשמים. אחד מהם אפילו קם והתחיל לאיים עליי. אבל עורכיהדין לא אמרו מילה. ציפיתי שעורכיהדין ישתיקו את הלקוחות שלהם, כדי להגן על חבר למקצוע. זו היתה השתוללות פאשיסטית, ומי כמו עורכיהדין יודע שיש לי זכות להיות בבית המישפט ואיש לא יכול לאסור עליי להיכנס. התאכזתי מהם קשות.

גם השוטרים לא התערבו בהתקפה הפרועה עליי. זה היה סימפטום לאידיאלוגיה של פעולות הטרור, שבהם הואשמו אנשים במישפט. גם עיתונאים — שאני משובע שרובם אינם שובניסטים והם נגד התנהגות כזאת — לא מחו על ההתנהגות המחפירה של הנאשמים ובנימישפחותיהם.

לבוא ולדרוש שערכי לא יהיה נוכח באולם בית המישפט, בדיון פתוח ופומבי, רק בגלל היותי ערבי — זה שובנישט.

לעשות רבר כזה ברישיגלי, בפומבי, בלי להסתיר — כנראה שהעניין הזה מקובל על החברה הישראלית. כנראה ששינאית ערבים היא אחת ממוסכמות החברה. בארצות הברית הקרקולוקסקלן מכסים את הראש ואת הפנים, כדי שלא יהיו אותם, מפני שהם מתביישים בגוענות שלהם. כאן זה נעשה בהצהרות ובקוליקולות בתוך אולם בית המישפט. ואיש מן הנוכחים אפילו לא הגיב.

לא ראיתי ניצחון כזה שהשופט בוק התערב והבהיר לנוכחים שזכותי להיות נוכח באולם. מכיוון שהדין הוא פומבי, זה לא היה ניצחון, זו היתה תגובה טיבית מינימאלית. היה חסר שבית המישפט יגרר לעניין הזה ויציא אותי החוצה.

כשהגיעה ההפסקה, נמנעתי מ לצאת למיסרון, שם התגוררו כל בנימישפחות והאזהרים. אני נש ארתי באולם. גם כשגמר הדין באותו היום לא הודרתי לצאת, כדי לא להיתקל בחמומייהמוח הממישפחות והמודחים עם הנאשמים ועם מעשיהם.

חובה חוקית להראות לנפגעים את החומר.

עורכיהדין שתקו

לדעתי זוהי התלטה שרירותית. ידוע לי שהמישטרה נהגה עד היום, ללא יוצא מן הכלל, למסור את חומרהחקירה לאנשים המעורבים בעניין. זה נוגע לנפגעים בתאונות רכבים, או לאנשים המתקפים. המישטרה חוקרת, וכשהחקירה מסתיימת, הם נוהגים להעביר את החומר, לבקשת הנפגעים.

אני פניתי לפרקליטות ולא למישטרה, מכיוון שהחומר כבר היה בידיהם.

כך הגעתי לבית המישפט ב-17 ביוני, כמשקיף מטעמם של כארס חלף ואיבראיהם אל-טאוול. בחוק לא קיים מעמד של משקיף, לא בישראל ולא בארצות מערביות אחרות. אבל מקובל שאדם שנפגע ואינו צד במישפט, נוהג לבוא לבית המישפט, כדי להיווכח שהצדק ייעשה וייראה. במקרה הזה אנתנו רוצים לראות שיש חוק אחד ליהודים וערבים ושיש שיוויון לפני החוק.

באותו היום באתי מוקדם בבוקר. מכיוון שאני עורכיהדין בעצמי, אני מרגיש כבניית בבית המישפט, והתיי שבתי בתוך האולם גדול, אחר כך נכנסו הנאשמים והקהל הרב של בנימישפחות, הקרובים והאזהרים. הפרצופים נראו לי מוכרים. חלקם שירתו בממשל הצבאי ובחלקם נתקלתי כשייצגתי נאשמים בבתי מישפט כשטחים הכבושים. הופעתי הרבה והייתי כנראה מוכר להם.

ואז, בשלב מסוים, ניגש אלי שוטר באורחי, הציג את עצמו ושאל מי אני. אמרתי לו שאני עורכיהדין, הוא אמר לי: כולם מצביעים עליך ואתה מקור לאיישקט באולם. הראיתי לו תעודת חבר של לישיבת עורכיהדין ואחרי כמה דקות התחילה המהומה בבית המישפט, כשהקהל בני מישפחות הנאשמים, דורשים שאצא מן האולם.

אני חושש שהשוטר נשלח כדי לברוק אם זה באמת אני, הוא עשה את הישירות עבורם. לעיין בחומר החקירה. בעיתונות היה פירסום מוקדם לזה

.. כימעט עשו לי ליניץ'!

יהודים וערבים. ורק אחרי שעבר ופתח מישרד בירושלים המיוחדת, הבין שירושלים היא עיר קשה ולאומנית ושתל-אביב היא עיר קוסמופוליטית. הוא נשוי ומתגורר בירושלים, כרבריו: בני היהודים והערבים. על שמו, נאסר, הוא אומר: "היו לי המון בעיות עם השם הזה, כשלמדתי בשנות ה-60 ועברדאל נאצר היה בשיא תהלתו. לכן, מאז, אני מעדיף שיכתבו את שמי בסמך ולא בצדק".

הוא חבר באגודה לזכויות האזרח ובמועצה הישראלית לשלום ישראלי-פלסטיני. בעבר הופיע במישפטים חשובים שסוקרו עלידי התיקשורת. בין השאר במישפט רשתהריגול היהודית-ערבית (אורי אריב), והגן גם על הנאשמים ברצח יהושע סלומה בבית הדסה בחברון.

כיום הוא משמש משקיף במישפט חברי אירגון הטרור היהודי, מטעמם של כארס חלף ואיבראיהם אל-טאוול.

מספר דרוויש נאסר:

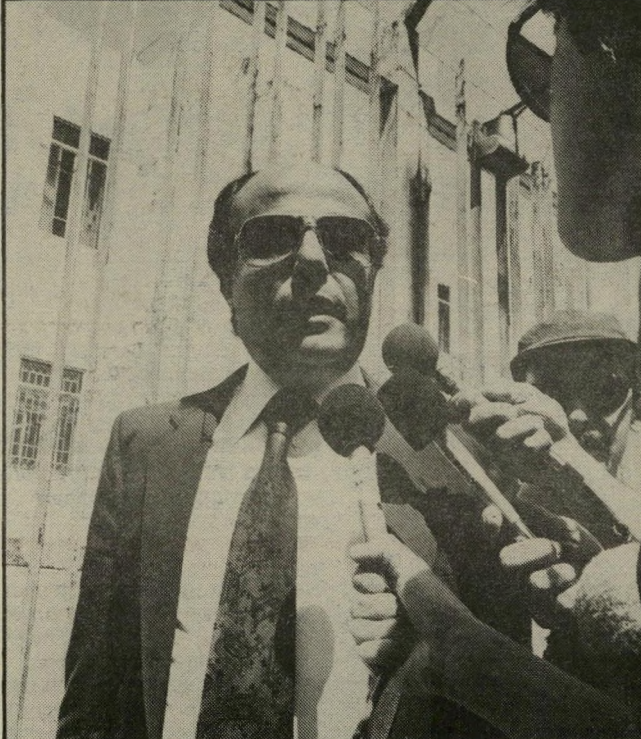
בתחילת יוני פנו אלי איבראיהם אל-טאוול וכארים חלף, שני ראשי הערים המודחים, כדי שאייצג אותם. חלף נפגע לפני ארבע שנים מפצצה שהניחו חברי אירגון הטרור היהודי במכוניתו. טאוול ניצל או בנס. השניים באו אליי, לפני שנפתח מישפטם של חברי אירגון הטרור, כדי שאעייין בחומר החקירה, כמטרה לברוק אם יש מקום להגשת תביעת נזיקין נגד הנאשמים.

כנהוג במיקרים כאלה, פניתי לפרקליטות המדינה וביקשתי בשם שני הנפגעים, לעיין בחומר החקירה. הפרקליטות סירבה. הם טענו שאין

אונברסיטה בתל-אביב. הוא סיים את לימודיו ב-1969.

אחרי שנים רבות של עבודה מישפטית בתל-אביב, החליט לעבור לירושלים מפני שזו עיר מעורבת של

רוויש נאסר, יליד הכפר טירה במשולש, למד מישפטים בלימר דיערב בשלוחה בתל-אביב של הפקולטה למישפטים של האוניברסיטה העברית, עוד לפני שהיתה

פרקליט נאסר מתראיין לפני בית המישפט שהצדק ייעשה וייראה